

ПЕЙО ЯВОРОВ
МОЛЕТЕ НЕУМОРНО

chitanka.info

Молете се на царя — златокъдър ден, — владика
сребролик

над черното безмълвие: молете се на царя,
когато рано той, в роса изкъпан ден, ликуващ
приотваря

на родния възток кристалните врата...

Всеобличителен светлик
когато той прелей от край до край в нощта —
с издигната десница

възнесъл пламнала факла —
озърнат и засмян, надвластен и честит, сред
глухата мъгла...

На вихрокрила колесница,
когато отлети и своя щедър дар, с последен взор
назад,

той лихо разпилее, — небокитен дар — разискрен
звездопад.

Молете неуморно, сироти чада, в неведома
тъмница:

„О царю, ние се боим! Когато се вестиш, пред твоя
светъл взор

недвижими стоят, отрупани с цветя, вред скелети
безмълвни.

О царю, ние се боим! Когато отлетиш,
мъстителни и стръвни

въстават сенки гмеж, и следом и пред нас, по
схлупен кръгозор.

Боим се, остани! Боим се, наведи възнесена
факла!“...

Молете се на царя,
небесните врати когато той отваря,
— и в предсънни самоти, когато ги затваря.

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.